

1. Nazwa kierunku	informacja naukowa i bibliotekoznawstwo <i>[Scientific Information and Library Science]</i>
2. Wydział	Wydział Humanistyczny
3. Cykl rozpoczęcia	2025/2026 (semestr zimowy)
4. Poziom kształcenia	studia pierwszego stopnia
5. Profil kształcenia	ogólnoakademicki
6. Forma prowadzenia studiów	stacjonarna
7. Kod ISCED	0322 (Bibliotekoznawstwo, informacja naukowa i archiwistyka)
8. Liczba semestrów	6
9. Tytuł zawodowy	licencjat
10. Ogólna charakterystyka kierunku i założonej koncepcji kształcenia	Studia kierunku informacja naukowa i bibliotekoznawstwo przygotowują do zawodów, w których niezbędne są wiedza, a także zbiór umiejętności z zakresu organizacji i przebiegu komunikacji społecznej za pośrednictwem dokumentów piśmienniczych (tradycyjnych oraz elektronicznych) i niepiśmienniczych (dźwiękowych, graficznych, kartograficznych, audiowizualnych), wspomagających bądź zaspokajających potrzeby edukacyjne, wiedzotwórcze, artystyczne, rozrywkowe, kompensacyjne w sferze życia jednostek oraz społeczeństwa systematycznie dążącego do ogólnego postępu. Pośredniczenie w komunikacji wybranego charakteru (indywidualnej, zbiorowej) wymaga odpowiedniego zorganizowania procesów mediacji (czyli przygotowania komunikatów do ich przekazu, następnie dostarczenia ich zgodnego z potrzebami odbiorców indywidualnych lub zbiorowych). Taką rolę pełnią wydawcy, księgarze, bibliotekarze, infobrokerzy informacji, wśród których dochodzi do coraz węższej specjalizacji na rynku pracy. Podstawa ich kompetencji wywodzi się z mających długą tradycję różnych szczegółowych dyscyplin zaliczanych do nauk humanistycznych, korzystając też z wybranych doświadczeń innych obszarów wiedzy czy dyscyplin. Biblioteka, wydawnictwo, ośrodek informacji - to przede wszystkim instytucja (organizacja), której prawidłowe funkcjonowanie oraz skuteczność działania zależy od opanowania przez adeptów wymienionych grup zawodowych umiejętności stosowania nowoczesnych technologii informacyjno-bibliotecznych, posiadania wiedzy o źródłach informacji, umiejętności tworzenia baz danych o tychże źródłach i umiejętności komunikowania informacji użytkownikom różnego poziomu intelektualnego czy zawodowego. Z tego powodu program studiów nie tylko dostarcza wiedzy o procesach komunikacji (zwłaszcza za pośrednictwem systemów komputerowych w sieci internetowej), ale także wiedzy o zgodnych z międzynarodowymi normami metodach opisywania zbiorów dokumentów (na potrzeby bibliografii, elektronicznych katalogów bibliotecznych, baz danych), merytorycznego klasyfikowania form oraz treści komunikatów (artystycznych, literackich, naukowych ze wszystkich dziedzin wiedzy bądź publicystyki), a także przystosowania ich do przekazania użytkownikom. Absolwenci, którzy zamierzają pracować w instytucjach oświatowych (szkołach podstawowych lub gimnazjalnych), poznają procesy pracy centrów informacji, aktywizacji czytelnictwa, historycznie zmiennego kanonu lektur oraz doboru książki dydaktycznej i literackiej do celów, jakie wyznaczają się lekturze w procesie odbioru (ich walorów poznawczych, estetycznych, terapeutycznych). Tym potrzebom służy blok zajęć poświęconych wiedzy o literaturze oraz interpretacji tekstu. Absolwenci, którzy trafią do bibliotek publicznych bądź naukowych, znają zasady oraz potrafią zapewnić funkcjonowanie bibliotek w środowisku lokalnym czy ich udział w sieci ponadlokalnej (regionalnej), krajowej, międzynarodowej, obsługującej różnych użytkowników (w tym pracowników nauki). Temu celowi służy zestaw umiejętności z zakresu zarządzania zbiorami bibliotecznymi (gromadzenie dokumentów w formie druków bądź wersji cyfrowej oraz ich udostępnianie zgodne z potrzebami obsługiwanego środowiska). Absolwent zna, umie śledzić zmiany w prawie bibliotecznym oraz stosować prawo ochrony własności intelektualnej. Zna podstawy i umie podjąć właściwe działania w celu ochrony dóbr kultury narodowej (w ramach prawa autorskiego, a także rozpoznać potrzebę podjęcia decyzji o konserwacji niektórych druków). Umie chronić dorobek społeczeństwa, któremu swoją pracą służy. Umie wspomagać rozwój członków zbiorowości, na rzecz której wykonuje obowiązki zawodowe. Zna zasady komunikowania się z przedstawicielami grupy zawodowej, do której należy oraz tej w otoczeniu instytucji, której służy (przedstawicielom różnych zawodów, także różnych grup wiekowych, w tym osobom niepełnosprawnym).

		Podstawowym celem współczesnych placówek pracujących na rzecz rozwoju społeczeństwa informacyjnego jest wykorzystanie możliwości, jakie daje systematyczny rozwój technologii informatycznych. Absolwent rozumie, że od podnoszenia przez niego kwalifikacji zależy jakość usług świadczonych społeczeństwu, warunkującą postęp. Poznane w trakcie studiów bazy danych oraz narzędzia informacyjno-wyszukiwawcze do obsługi katalogów oraz baz będą dalej rozwijane. Absolwent będzie umiał się włączyć do dalszego ich doskonalenia. Temu służy blok treści objętych wspólną nazwą Organizacja dostępu do informacji. Studia pierwszego stopnia przygotowują tak studenta, by mógł uczestniczyć w międzynarodowej wymianie informacji dzięki opanowaniu języka obcego na poziomie określanym symbolem B2 oraz specjalistycznej terminologii w systemie informacji naukowej w języku angielskim. W trakcie studiów student przeważając liczbę godzin zajęć odbywa praktycznie. Zdobywa też doświadczenie uczestnicząc w pracy wybranych bibliotek, praktykując na stanowiskach podstawowych procesów bibliotecznych oraz informacyjnych, w tym w bezpośrednim kontakcie z pracownikami i użytkownikami bibliotek. Podnosi umiejętności występowania publicznego, formułując wypowiedzi słownie oraz pisemnie. Zdobywa też podstawy pisemnej wypowiedzi naukowej, gromadząc źródła informacji, przeprowadzając ich krytykę, interpretując fakty oraz redagując pracę dyplomową licencjacką. Może też następnie dalej podnosić kwalifikacje na studiach drugiego stopnia tego samego lub innego kierunku.
11.	Informacje o związku studiów ze strategią uczelni oraz o potrzebach społeczno-gospodarczych warunkujących prowadzenie studiów i zgodności efektów uczenia się z tymi potrzebami	Za podstawę opracowania strategii przyjęto analizę SWOT dla kierunku informacja naukowa i bibliotekoznawstwo (dalej: inib) oraz dokumenty ważne dla ustalenia wewnętrznych potrzeb oraz zewnętrznych relacji Instytutu Nauk o Kulturze (dalej: INoK) z otoczeniem. Inib nawiązuje do wytycznych w następujących opracowaniach takich jak strategia rozwoju Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach, strategia rozwoju kultury w Województwie Śląskim czy opracowania naukowe jak np. Strategie dla kultury. Kultura dla rozwoju. Zarządzanie strategiczne instytucją kultury. Pod red. M. Śliwy (Kraków 2011), strategia Stowarzyszenia Bibliotekarzy Polskich. Uznając za główny cel rozwój polskiej kultury i gospodarki w interesie Rzeczypospolitej jako kraju należącego do Unii Europejskiej, przyjęto za priorytetowe idee rozwoju kapitału ludzkiego, społeczeństwa informacyjnego i coraz wyższej kreatywności we wszystkich sferach pożądanej twórczości. Wszelkie działania są nastawione na rozwój własnej kadry INoK, gdyż jej poziom warunkuje efekty pracy naukowej oraz dydaktycznej. O jakości pracy INoK świadczy stale monitorowana obecność publikacji w ogólnopolskim i systematycznie rozszerzanym międzynarodowym obiegu, międzyinstytucjonalne umowy o współpracy naukowej, kontakty naukowe lub dotyczące kształcenia, a także zainteresowanie środowiska społecznego zatrudnieniem absolwentów studiów informacji naukowej i bibliotekoznawstwa. Instytut, stanowiąc jednostkę organizacyjną Wydziału Humanistycznego, czuje odpowiedzialność za własny prestiż, ma świadomość, iż pozycja Wydziału w Uniwersytecie i Uniwersytetu Śląskiego w nauce oraz w odczuciu ogólnospołecznym powstaje dzięki wysiłkom wszystkich osób zatrudnionych w Uczelni. Kadra Instytutu skupia w dominującej liczbie grono badaczy reprezentujących badania z zakresu bibliologii i informatologii (w kontekście nauki o kulturze czy komunikacji społecznej i mediów), ale nie traci z pola widzenia różnych interdyscyplinarnych związków z dyscyplinami pokrewnymi, przede wszystkim z filologią, historią, informatyką, a także tymi, które warunkują funkcjonowanie bibliotek, stan czytelnictwa i instytucji książki (statystyka, prawo, biologia, chemia, socjologia, psychologia, pedagogika) oraz innymi, dla których jest nauką pomocniczą, wspomagając proces komunikacji społecznej za pośrednictwem dokumentów i usługowych systemów biblioteczno-informacyjnych. Jako zespół, kadra INoK, orientując się w kierunkach rozwoju kulturalnego społeczeństw lub przodujących naukowo krajów oraz dostrzegając potrzeby kulturalne, edukacyjne, naukowe, informacyjne, kompensacyjne społeczeństwa w Polsce oraz w województwie śląskim, zmierza do rozwijania dyscypliny we współpracy z uniwersytetami, bibliotekami naukowymi, międzynarodową organizacją wiedzy (ISKO) oraz organizacjami normalizacji w bibliografii, bibliotekarstwie i informacji naukowej (ISO, PN), organizacjami bibliotekarskimi międzynarodowymi (IFLA), zagranicznymi (ABDOS), krajowymi oraz regionalnymi (Zarządem Głównym oraz regionalnymi kołami SBP, PTB, PTIN, PTCz, ZNP Sekcją Bibliotekarską, radami programowymi bibliotek).
12.	Specjalności	nie dotyczy
13.	Ogólna charakterystyka specjalności	Bez specjalności
14.	Semestr od którego rozpoczyna się realizacja specjalności	nie dotyczy

15.	Procentowy udział liczby punktów ECTS dla każdej z dyscyplin naukowych lub artystycznych do których odnoszą się efekty uczenia się w łącznej liczbie punktów ECTS (ze wskazaniem dyscypliny wiodącej)	• <i>[dyscyplina wiodąca]</i> nauki o kulturze i religii (dziedzina nauk humanistycznych): 58% • nauki o komunikacji społecznej i mediach (dziedzina nauk społecznych): 42%
16.	Liczba punktów ECTS konieczna dla uzyskania kwalifikacji odpowiadających poziomowi studiów	180
17.	Procentowy udział liczby punktów ECTS uzyskiwanych w ramach wybieranych przez studenta modułów kształcenia w łącznej liczbie punktów ECTS	32%
18.	Łączna liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich (lub innych osób prowadzących zajęcia) i studentów	116
19.	Liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach zajęć z dyscyplin w ramach dziedzin nauk humanistycznych lub nauk społecznych, nie mniejszą niż 5 punktów ECTS – w przypadku kierunków studiów przypisanych do dyscyplin w ramach dziedzin innych niż odpowiednio nauki humanistyczne lub nauki społeczne	20
20.	Łączna liczba punktów ECTS, większa niż 50% ich ogólnej liczby, którą student musi uzyskać: • na kierunku o profilu ogólnoakademickim w ramach modułów zajęć powiązanych z prowadzonymi badaniami naukowymi w dyscyplinach naukowych lub artystycznych związanych z tym kierunkiem studiów; • na kierunku o profilu praktycznym w ramach modułów zajęć kształtujących umiejętności praktyczne	103

21.	Łączna liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach praktyk zawodowych na kierunku studiów o profilu praktycznym, a w przypadku kierunku studiów o profilu ogólnoakademickim – jeżeli program studiów na tych studiach przewiduje praktyki	6
22.	Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk zawodowych dla kierunku studiów o profilu praktycznym, a w przypadku kierunku studiów o profilu ogólnoakademickim – jeżeli program studiów na tych studiach przewiduje praktyki	Praktyki zawodowe są integralną częścią programu studiów, realizowanego przez studentów na poszczególnych kierunkach, poziomach, profilach i formach studiów. Praktyki mają pomóc w skonfrontowaniu wiedzy zdobytej w trakcie studiów z wymaganiami rynku pracy, zdobyciu umiejętności przydatnych w zawodzie, poznaniu praktycznych zagadnień związanych z pracą na stanowiskach, do których student jest przygotowywany w trakcie trwania studiów. Praktyki mają oswoić studenta z profesjolektami właściwymi dla konkretnej branży oraz kulturą pracy. Zasady organizacji praktyk określa zarządzenie Rektora. Szczegółowe zasady odbywania praktyk z uwzględnieniem specyfiki poszczególnych kierunków określa kierunkowy regulamin praktyk zawodowych, w szczególności: efekty uczenia się założone do osiągnięcia przez studenta podczas realizacji praktyki zawodowej, ramowy program praktyk zawierający opis zagadnień, wymiar praktyki (liczba tygodni godzin); formę praktyki (ciągła, śródroczna), kryteria wyboru miejsca odbywania praktyki, obowiązki studenta przebywającego na praktyce, obowiązki opiekuna akademickiego praktyki, warunki zaliczenia praktyki zawodowej przez studenta oraz warunki zwolnienia w całości lub części z obowiązku odbycia praktyk. Liczbę ECTS i liczbę godzin określa plan studiów.
23.	Wymogi związane z ukończeniem studiów	Warunkiem dopuszczenia do egzaminu dyplomowego jest osiągnięcie efektów uczenia się przewidzianych w programie studiów, uzyskanie poświadczenia odpowiedniego poziomu biegłości językowej w zakresie języka obcego oraz uzyskanie pozytywnych ocen pracy dyplomowej. Warunkiem ukończenia studiów jest złożenie egzaminu dyplomowego z wynikiem co najmniej dostatecznym. Absolwent otrzymuje dyplom ukończenia studiów wyższych potwierdzający uzyskanie kwalifikacji odpowiedniego stopnia. Szczegółowe zasady procesu dyplomowania oraz wymogi dla pracy dyplomowej określa Regulamin Studiów oraz regulamin dyplomowania.